

OSMANLI LİTERATÜRÜNDE BEN-ANLATILARI V

Çalıştay/Workshop

OTTOMAN EGO-DOCUMENTS V
İZMİR-2026

Dizgi-tasarım: Doç. Dr. Çiğdem Tanyel Başar,
İzmir Demokrasi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Grafik Tasarımı Bölümü

OSMANLI LİTERATÜRÜNDE BEN-ANLATILARI V
ÇALIŞTAY/WORKSHOP
OTTOMAN EGO-DOCUMENTS V

PROGRAM
ÖZETLER/ABSTRACTS

25-27 Ocak 2026 /January 25-27, 2026

Yer/Venue

İzmir Demokrasi Üniversitesi
(Üçkuyular Yerleşkesi)

AÇILIŞ KONUŞMALARI/OPENING SPEECH

Selim KARAHASANOĞLU 09:15-09:30

OTURUM/SESSION

26 Ocak Pazartesi/January 26, Monday

Özlem ÖZDEMİR KUMBAR 09:30-09:45

Semra ÇÖREKÇİ 09:45-10:00

Elmin ALİYEV 10:00-10:15

Gülşen YAKAR 10:15-10:30

Turgay ŞAFK 10:30-10:45

Kahve Arası/Coffee Break 10:45-12:00

İbrahim Halil AYTEN 12:00-12:15

Mine KARATAŞ 12:15-12:30

Canan TORLAK 12:30-12:45

Kemal GURULKAN 12:45-13:00

Emre EKEN 13:00-13:15

Kahve Arası/Coffee Break 13:15-14:00

Değerlendirme Toplantısı/Closing Session 14:00-17:00

27 Ocak Salı/January 27, Tuesday

Tire Gezisi 10:00-12:00

Necip Paşa Kütüphanesi'ne ziyaret

ÖZETLER

ABSTRACTS

BEN-ANLATILARI BAĞLAMINDA SERGÜZEŞTNAMELER ÜZERİNE YÖNTEMSEL BİR DEĞERLENDİRME

Özlem ÖZDEMİR KUMBAR*

Bu bildiri, Osmanlı yazarlarının sergüzeştnamelelerini ben-anlatıları kapsamında yöntemsel olarak incelemektedir. Öncelikle sergüzeşt türünün özellikleri ve tür hakkında tartışmalara değinilecektir. Modern bir tür olan hatırat ile sergüzeşt türünün bağlantısı kurulacaktır. Bu kavramların tarihsel dönüşümü üzerinde kısaca durulacaktır. Sergüzeşt olarak tanımlanan eserlerde yazarın konu seçimi ve motivasyonu ile metinler arasında bağlantı kurulacaktır. Motivasyonu anlamak, yazarın metinle olan bağlantısını kurmak ve eserin ben-anlatısı değerini tespit etmek için oldukça önemlidir. Osmanlı bireylerinin sergüzeşt türü içinde kendilerini nasıl yansıttıkları metinlerden örneklerle sunulacaktır. Sosyal ve ailevi ilişkiler içinde karar, eylem ve duygularını nasıl ilettikleri kendi hikayelerinden örnekler ile irdelenecektir. Duygularını ifade etmek veya kendi sosyal statülerini meşrulaştırmak üzere kullandıkları eylem retoriği, rüyaları ve şiirleri nasıl araçsallaştırdıkları sorgulanacaktır. Ayrıca, Osmanlı bireylerin kendilerine yönelik eleştirel bakışları değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ben-Anlatıları, Sergüzeşt, Osmanlı, Duygular, Rüya.

*İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Doktora öğrencisi/Istanbul Medeniyet University PhD candidate.

A METHODOLOGICAL ASSESSMENT OF SERGÜZEŞTNÂME IN THE CONTEXT OF EGO-DOCUMENTS

This paper methodologically examines the “sergüzeştnâme”s of Ottoman authors within the framework of ego-documents. First, the characteristics of the “sergüzeş” genre and the scholarly debates surrounding it will be addressed. A connection will be established between the “sergüzeş” genre and the modern genre of memoirs (hatırât), focusing briefly on the historical transformation of these concepts. A link will be drawn between the author’s choice of subject matter and motivation in works defined as sergüzeş. Understanding this motivation is crucial for establishing the author’s connection to the text and determining the value of the work as an ego-document. How Ottoman individuals reflected themselves within the sergüzeş genre will be presented through examples from the texts. Their decisions, actions, and emotions within social and familial relations will be examined through their own stories. The study will question how they instrumentalized dreams, poetry, and the “rhetoric of action” to express their emotions or to legitimize their social status. Furthermore, the self-critical perspectives of Ottoman individuals will be evaluated.

Keywords: Ego-documents, Sergüzeş, Ottoman, Emotions, Dream.

OSMANLI BEN-ANLATILARI LİTERATÜRÜ İÇERİSİNDE ESARETNÂMELER: YAZMA MOTİVASYONU, BİREYİN MERKEZİLİĞİ VE DUYGULAR

Semra ÇÖREKÇİ*

Bu sunumda, erken modern Osmanlı dünyasında kaleme alınan esaretnâmeler ben-anlatıları çerçevesinde ele alınmaktadır. Esaretnâmeler, yazarlarının esaret deneyimlerini birinci tekil şahıs üzerinden aktarmaları sayesinde, yalnızca tarihsel olayları değil, bireyin bu deneyimleri nasıl anlamlandırıldığını, hangi duygularla ilişkilendirdiğini ve nasıl hatırladığını da görünür kılan metinlerdir. Bu yönleriyle, klasik tarih yazımının çoğu zaman dışında kalan öznel deneyimlere ulaşma imkânı sunarlar.

Sunumda, esaretnâmelerin ben-anlatısı olarak incelenmesi sürecinde, öncelikle yazarların bu metinleri kaleme alma motivasyonları üzerinde durulacaktır. Esaret deneyiminin kayda geçirilme gerekçeleri, metinlerin yazılış bağlamı ve yazarların kendilerini nasıl konumlandıkları, anlatının şekillenmesinde belirleyici unsurlar olarak ele alınacaktır. Bununla birlikte, esaretnâmelerde hangi duyguların daha belirgin biçimde öne çıktığı tartışılacak; korku, keder, ümit, özlem gibi duyguların metinlerde nasıl ifade edildiği ve hangi anlatı stratejileriyle aktarıldığı değerlendirilecektir.

Bu bağlamda yalnızca duygu bildiren kelimeler değil, yaşanan olayların ayrıntılı biçimde anlatılması ve bu olaylar karşısında gerçekleştirilen eylemler de yazarların duygusal deneyimlerine yaklaşmak açısından önemli göstergeler olarak ele alınacaktır. Bu çerçevede sunum, esaretnâmelerin erken modern dönemde bireyin kendini ifade etme biçimlerini, duygusal dünyasını ve yaşadığı deneyimlere yüklediği anlamları anlamak açısından önemli kaynaklar olduğunu ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı İmparatorluğu, Ben-Anlatıları, Esaretnâmeler, Yazma Motivasyonu, Duygular Tarihi.

* Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Asst. Prof. İstanbul Medeniyet University. PhD candidate.

CAPTIVITY NARRATIVES WITHIN OTTOMAN EGO-DOCUMENT LITERATURE: MOTIVATIONS FOR WRITING, THE CENTRALITY OF THE INDIVIDUAL AND EMOTIONS

This presentation examines captivity narratives (esaretnâmeler) written in the early modern Ottoman world within the framework of ego-documents. By conveying their experiences of captivity in the first person, these texts render visible not only historical events themselves but also how individuals interpreted, emotionally processed, and remembered these experiences. In this respect, captivity narratives offer valuable insights into subjective experiences that often remain outside the scope of conventional historical writing.

In analyzing captivity narratives as ego-documents, the presentation first focuses on the authors' motivations for writing these texts. The reasons for recording the experience of captivity, the contexts in which the narratives were produced, and the ways in which authors positioned themselves within their accounts are treated as key factors shaping the narratives. At the same time, the presentation explores which emotions emerge most prominently in captivity narratives, examining how feelings such as fear, sorrow, hope, longing are expressed.

In this context, not only explicit emotion words but also detailed descriptions of events and the actions undertaken in response to these events are considered important indicators for approaching the authors' emotional experiences. Within this framework, the presentation aims to demonstrate that captivity narratives constitute significant sources for understanding early modern individuals' modes of self-expression, emotional worlds, and the meanings they ascribed to their lived experiences.

Keywords: Ottoman Empire, Ego-documents, Captivity Narratives, Motivation for Writing, History of Emotions.

OSMANLI BEN-ANLATILARI LİTERATÜRÜNDE İLMÎ SERÜVEN METİNLERİ

Elmin ALİYEV*

Bu çalışma, Osmanlı ilim dünyasında müelliflerin ilmî serüvenlerini yansıtan ben-anlatılarının türsel çeşitliliğini, işlevlerini ve tarihsel yayılımını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın odağında, özellikle sebet/fehrese ve icâzetnâme türü metinler ile farklı disiplinlerde kaleme alınmış ilmî eserlerde yer alan otobiyografik unsurlar bulunmaktadır. Hoca-talebe ilişkilerini, ilmî silsileleri ve ilim tahsil süreçlerini görünür kılan bu metinler, Osmanlı entelektüel hayatının iç dinamiklerini anlamada önemli birer kaynak niteliği taşımaktadır.

Çalışmada elde edilen bulgular, müstakil ben-anlatıları kapsamında ele alınabilecek sebet ve fehrese literatürünün Osmanlı coğrafyasında özellikle XVII. yüzyılın ikinci yarısından itibaren yaygınlık kazandığını göstermektedir. Buna karşılık daha geniş bir ilim yelpazesini kapsadığı tespit edilen icâzetnâmelerin yalnızca müstakil eserler şeklinde değil, kimi zaman mecmualara düşülen kısa kayıtlar halinde de karşımıza çıktığı görülmektedir.

Araştırma, ben-anlatılarının yalnızca dinî ilimlerle sınırlı olmadığını; matematik, astronomi, tıp ve kimya gibi alanlarda kaleme alınmış eserlerde de müelliflerin ilmî yolculuklarını yansıtan otobiyografik kayıtların bulunduğunu ortaya koymaktadır. Bu tür eserlerde ben-anlatıları, müelliflerin ilme yönelik sebeplerini, ilmî seyahatlerini, tecrübî bilgi birikimlerini ve entelektüel etkileşimlerini belgeleyen önemli unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Ayrıca bu metinlerin Arapçanın yanı sıra Türkçe ve Farsça kaleme alınmış olması, Osmanlı ilmî kültürünün çok dilli yapısını yansıtmaktadır.

Son olarak çalışma, ben-anlatılarının yalnızca bireysel ilmî serüveni aktarmakla kalmayıp, aynı zamanda ilmî otorite inşası, meşruiyet arayışı ve entelektüel tartışmaların kayda geçirilmesi gibi işlevler üstlendiğini göstermektedir. Bu yönüyle söz konusu metinler, Osmanlı ilmiye sınıfının zihniyet dünyasını, rekabet alanlarını ve bilgi üretim süreçlerini anlamada vazgeçilmez kaynaklar olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Ben-Anlatıları, İlmî Serüven, Sebet/Fehrese, İcâzetnâme, Bilim-Felsefe Metinleri.

* Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Bilim Tarihi Enstitüsü/ Asst. Prof. İstanbul Medeniyet University, Institute for the History of Science.

SCHOLARLY TRAJECTORIES IN THE LITERATURE OF OTTOMAN SELF-NARRATIVES

This study aims to examine the generic diversity, functions, and historical dissemination of self-narratives that reflect the scholarly trajectories of authors in the Ottoman intellectual world. The research focuses primarily on *sebet/fehrese* and *ijāzatnāma* texts, as well as autobiographical elements embedded in scholarly works composed across different disciplines. By rendering visible master-disciple relationships, chains of scholarly transmission, and processes of learning, these texts constitute significant sources for understanding the internal dynamics of Ottoman intellectual life.

The findings indicate that the *sebet* and *fehrese* literature -considered within the scope of autonomous self-narratives- gained particular prominence in the Ottoman lands from the second half of the seventeenth century onward. In contrast, *ijāzatnāmas*, which are shown to encompass a broader range of scholarly fields, appear not only as independent works but also, at times, as brief records entered into miscellanies. This diversity of form points to the flexibility of authorization practices within Ottoman scholarly culture.

The study further demonstrates that self-narratives were not confined to the religious sciences alone. Autobiographical records reflecting authors' scholarly journeys are also found in works on mathematics, astronomy, medicine, and chemistry. In such texts, self-narratives emerge as key elements documenting motivations for pursuing knowledge, scholarly travels, experiential forms of learning, and networks of intellectual interaction. Moreover, the fact that these works were composed not only in Arabic but also in Turkish and Persian highlights the multilingual character of Ottoman scholarly culture.

Finally, the study shows that self-narratives functioned not merely as accounts of individual scholarly experience but also as instruments for constructing scholarly authority, seeking legitimacy, and recording intellectual debates. In this respect, these texts constitute indispensable sources for understanding the mentality of the Ottoman learned class, the arenas of scholarly competition, and the processes of knowledge production.

Keywords: Ottoman Self-Narratives, Scholarly Trajectory, *Sebet/Fehrese*, *Ijāzatnāma*, Science-Philosophy Texts.

ERKEN MODERN DÖNEM OSMANLI GÜNLÜKLERİ

Gülşen YAKAR*

Bu sunum, Osmanlı ben-anlatıları envanterinde kayıtlı günlük türünden eserlerin bir incelemesini sunmayı hedeflemektedir. Bunu yaparken hem Osmanlı literatüründe bilinen örnekler arasında, hem de bunların çağdaş Avrupa literatüründe bilinen günlükler ile mukayeseli bir tahlili yapılarak örüntü ve farklılıklarının tespiti hedeflemektedir.

Bir edebi tür olarak günlüklerin en belirgin özelliği bir organizasyon prensibi olarak günün tarihini ve takiben günün olaylarını kaydetmesidir. Osmanlı ben-anlatıları envanteri içinde tespit edilen günlüklerde sayfanın kullanım biçimi ve günlüğün fiziksel organizasyonu bakımından bir çeşitlilik görülmektedir. Envanterde mevcut günlükler, içerik bakımından da çeşitlilik gösterir. Bunların bir kısmı daha ben odaklı ve özel mahiyette iken, bir kısmı ise geniş toplumu ilgilendiren havadis odaklı ve bir tarih eserini andırır yapıda, çoğunlukla ise bu her iki farklı üslubun değişen ölçüde bir karışımından, bir arada bulunuşundan oluşmaktadır.

1500-1800 yılları arasında Osmanlı sahasında kaleme alınmış günlüklerin hem biçim hem de içerik bakımından çeşitlilik gösterdiği görülmektedir. Türün tek-tip olmaktan hayli uzak bu örnekleri, erken-modern dönemde günlüğün bir edebi tür olarak henüz inkişaf etmekte olduğu tespitini Osmanlı coğrafyası için de doğrulamaktadır. Günlüğe yönelik mahremiyet ve yazarın kendisinden başka okuyucu hedeflemeyen bir tür olması kabulü ise, yazılı materyalin kısıtlı ve zaman geçirme aktivitelerinin dar olduğu erken modern dönem Osmanlı dünyası için geçerli görünmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Ben-Anlatıları, Günlük, Biçim ve İçerik, Özel ve Kamusal, Tarih Yazımı.

* Arş. Gör., İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Res. Asst., İstanbul Medeniyet University.

EARLY MODERN OTTOMAN DIARIES

This presentation aims to provide an examination of diaries recorded in the inventory of Ottoman ego-documents. In doing so, it aims to identify patterns and differences by conducting a comparative analysis of known examples in Ottoman literature as well as diaries known in contemporary European literature.

The most distinctive feature of diaries as a literary genre is their organizational principle of recording the date and subsequently the events of the day. The diaries in the inventory of Ottoman ego-documents exhibit a variety in terms of usage of page and physical organization. The content of the diaries in the inventory also varies. Some are more self-centered and private in nature, while others focus on news concerning the wider society and resemble historical works. Most diaries consist of a mixture or combination of these two styles to varying degrees.

Diaries written in the Ottoman realm between 1500 and 1800 show diversity in both form and content. These examples, far from being uniform, confirm the observation that the diary was still developing as a literary genre in the early modern period. However, the assumption that diary as a genre is primarily private and targets the readership of author alone does not seem to apply to the early modern Ottoman world, where written material was scarce and pastime activities were limited.

Keywords: Ottoman Ego-documents, Diary, Form and Content, Private and Public, Historiography.

OSMANLI SAHASINDA FARŞÇA BEN-ANLATILARI

Turgay ŞAFAK*

Osmanlı döneminde telif edilmiş Farsça eserler içinde müstakil ben-anlatısı olarak tespit edebildiğimiz sadece bir iki örnek bulunmaktadır. Bunlardan birisi Mahfî-yi Gilânî'nin Arz-ı Hal ü Sergüzeşt-i Gilanî'si diğeri ise Hâmidî-yi İsfahanî'nin Divanı içinde yer alan Hasbihal-nâmesi'dir. Bu ikisi dışında bir esaret anlatısı, sürgün anlatısı, müstakil bir hasbihal-name veya sergüzeşt-name gibi eserler bulunmamaktadır. Tespit edebildiğimiz toplam yirmi eserden dördü kaside formunda yazılmış methiyelerdir.

Eserlerinde ben-anlatısı bulunan müelliflerden Mahfi-yi Gilanî, Kabûlî, Hâmidî-yi İsfahani, Şeyh Alî el-Bistâmî Musannifek, Maâli-yi Tûsî, Sâilî-yi Karşî, Ahmed b. Kasım Koncî (Genceî), Emîr Gıyâsüddîn (Ebû'l-Yakîn Muhammed b. Hüseyin b. Muhammed Hüseyinî Esterâbâdî) ve Kaşifî gibi isimler Osmanlı coğrafyasının doğusundan, bugünkü İran, Horasan ve Maverâunnehir coğrafyasından Anadolu'ya gelmişlerdir.

Osmanlı tebasından olup eserlerini Farsça telif eden müelliflerden dördü Şeyhülislam Feyzullah Efendi için kaside yazan şu isimlerdir: Esad Efendi, Nazîrîzâde Emîn, Sadîk Efendi, Seyyid Ahmed Mâ'il Efendi. Eserlerini Farsça yazan diğeri Osmanlı tebaası yazar/şairler ise şu isimlerdir: Eserini bir hikâye gibi kurgulayan ancak kendi hayatı ile örtüşen Derviş Osman Dede, Fahri mahlası ile şiirler yazan Mevlevî şeyhlerinden Hüseyin Fahreddin Dede ve Ahmed Rıdvan. Bunlar dışında yine şark coğrafyasından gelip eserlerini Osmanlı sultanlarından birine sunan daha sonra kendi memleketine dönmüş olan Emir Hüseyin Ebiverdi gibi isimler de vardır.

Eserleri konularına göre sıralayacak olursak dördü methiye, biri mersiye, iki manzum tarih, biri siyasetname, biri mesnevi nazım biçimiyle yazılmış nasihatname, üçü Sa'dî'nin Gülistan adlı eseri için yazılmış nazire olup hikâyelerde kendi yaşamlarından örnekler vermişlerdir. Eserlerden birisi mektup, biri de divanın içindeki farklı türdeki şiirlerdir.

Anahtar Kelimeler: Ben-Anlatıları, Farsça Ben-Anlatıları, Osmanlı-İran Edebi İlişkileri, Hasbihâl-nâme, Osmanlı Dönemi Farsça Literatürü.

* Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Asst. Prof. İstanbul Medeniyet University.

PERSIAN EGO-DOCUMENTS IN THE OTTOMAN EMPIRE

During the Ottoman period, only a limited number of independent autobiographical works can be identified within Persian literature. Among these, Mahfī-yi Gīlānī's *Arz-ı Hâl ü Sergüzešt-i Gīlānī* and *Hasbihâl-nâme*, included in Hâmidî-yi İsfahânî's *Divan*, stand out as the sole known examples. Apart from these two works, no other instances of this genre—such as captivity narratives, exile narratives, or independent *hasbihâl-nâme* or *sergüzešt-nâme*—have been identified. Of the twenty works examined in this context, four are odes composed in the *kaside* form.

A considerable number of authors whose literary works incorporate first-person narratives can be identified, including Mahfī-yi Gīlānī, Kabûlî, Hâmidî-yi İsfahânî, Sheikh Alî el-Bistâmî (Musannifek), Maâlî-yi Tûsî, Sâilî-yi Karşî, Ahmed b. Kasım Koncî (Genceî), Emîr Gıyâsüddîn (Ebü'l-Yakîn Muhammed b. Hüseyin b. Muhammed Hüseyinî Esterâbâdî), and Kâşifî. These figures are particularly significant for their contributions to the literary milieu of Anatolia, having migrated from the eastern regions of the Ottoman world, including present-day Iran, Khorasan, and Transoxiana.

Four authors who were Ottoman subjects are known to have composed odes in honor of Sheikh al-Islam Feyzullah Efendi: Esad Efendi, Nazîrîzâde Emîn, Sadîk Efendi, and Seyyid Ahmed Mâ'il Efendi. Other Ottoman subjects who produced works in Persian include Dervish Osman Dede, whose narrative-style composition reflects elements of his own life; Hüseyin Fahreddin Dede, a Mevlevi sheikh who wrote poetry under the pen name Fahri; and Ahmed Rıdvan. In addition to these figures, authors originating from the eastern regions—such as Emir Hüseyin Ebiverdi—also merit attention. Ebiverdi presented his literary works to an Ottoman sultan before returning to his homeland.

An examination of the works according to subject matter reveals a diverse range of literary genres. Four of the identified works are eulogies, one is an elegy, two are rhymed histories, one is a political treatise, and one is a didactic work written in the *masnavi* form. Additionally, three *nazire* were composed in response to Sa'adî's *Gulistan*, incorporating autobiographical elements through anecdotal narratives. Among the remaining works, one takes the form of a letter, while another consists of poems of various genres collected in a *divan*.

Keywords: Ego-Documents, Persian Ego-Documents, Ottoman-Iranian Literary Relations, *Hasbihâl-nâme*, Persian Literature in the Ottoman Period.

OSMANLI LİTERATÜRÜNDE MANEVÎ TECRÜBE ve RÜYA ANLATILARINI İHTİVA EDEN DÎNÎ-TASAVVUFÎ BEN-ANLATILARI

İbrahim Halil AYTEN*

Bu çalışma ben-anlatısına dahil edilebilen çoğunluğunu dînî-tasavvufî metinlerde gördüğümüz anlatıları kapsamaktadır. Bunlar içerisinde uyku veya yakaza hallerinde olduğu gibi birtakım manevi hallerin görülüp yaşandığı türden yani kişinin kendi psikolojik tecrübe anlatılarına yer veren “vakıat, menâmât, nevmenâme, rüya, varidât, mürâselat, ilhâmât, tecelliyyât ve füyuzât türü eserler oldukça fazladır. Bu eserlerin büyük çoğunluğu İngilizce literatürde “spiritual autobiography” kategorisinde incelenmektedir. Manzum veya mensur olarak telif edilen bu türden anlatılar, kişinin manevî mertebesini veya psikolojik halini göstermesinin yanında etkileri bakımından da oldukça önemlidir. Kimi zaman kişinin eylemlerine ve kararlarına bir neden ve gerekçe olurken, kimi zaman da bunların ilahi desteğine dönüşmektedir. Başka bir deyişle, rüya gelecekteki bir olaya kaynaklık edebildiği gibi, mevcut bir olaya ilahi bir nitelik dönüştürülmektedir. Sahiplerinin farklı konuları (peygamber-veli, şeyh-derviş, kral-köle, yönetici-tebaa, mümin-kafir, kadın-erkek, çocuk-yetişkin vb.) cihetiyle toplumun tüm kesiminde görülebilmekte diğer taraftan dünya sınırını aşan bir alemin parçası olması cihetiyle de neredeyse sınırsız içeriğe sahip olabilmektedir. Söz konusu tüm bu tecrübenin aktarıldığı birçok metne ulaşılmıştır. Bu kapsamda;

Seyfettin el-Bâherzî'nin Vekâyiü'l-halvet'i, Fazlullah-ı Hurûfî'nin (ö. 796/1394) Nevmenâme'si (Cavidannâme), Tacizâde Sadî Çelebi (ö. 922/1516) Hayru ahlâm'ı, Aziz Mahmud Hüdayî'nin (ö. 1038/1628) Vakıat-ı Üftade'si ve Tecelliyyât'ı, Sultan III. Murad'ın Kitâbu'l-menâmât'ı, Kadızade Mehmed Efendî'nin (ö. 1041/1631-32) rüyaları, Şeyh Mustafa Devatî'nin Risâle fî Tecelliyyât'ı (Tuhfetü's-Sufiyyun), İbrahim b. Osman'ın Mecmû'a-i Mürâselât'ı, Şeyh Mehmed Üsküdarî'nin (ö. 1130/1718) Mürâselât-ı Mehmed Nasuhî'si, İsmail Hakkî Bursevî'nin (ö. 1137/1725) Vâridât, Mecmuatu'l-hutab ve'l-vâridât, Mecmuâ-yı Hâkkî ve Tecelliyyât adlı risaleleri, Kulakzade Mahmud Paşa'nın (ö. 1745) rüyaları, Haşmet/Mehmed Abbas Efendizâde'nin (ö. 1182/1768) Vâkı'a-nâme'si (İntisâbü'l-mülûk, Hâbnâme), Hasan b. Osmân'ın (ö. 1196/1781'de) Risâle fî Hakkî'r-Rüya'sı, Bandırmalizâde Mustafa Hâşim Efendî'nin (ö. 1197/1782) Vâridât'ı, Giritle Aziz Efendî'nin (ö. 1798) Vâridât'ları, Muhammed Nûru'l-Arabî'nin (ö. 1305/1888) Menba'u'n-Nûr fî Rü'yeti'r-Resûl'ü, Osmanzâde Hüseyin Vassaf'ın (ö. 1929) Rüyâ-yı Mübâreke Der Hakk-ı Hakîr'i, İbnülemin Mahmud Kemal İnal'ın (ö. 1957) Rüyalar'ı ile Yusuf adlı bir yazarın ve Şeyh Ahmed b. Eyyub'un rüyaları bu türden örneklerden bazılarıdır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Literatürü, Ben-Anlatıları, Manevî Tecrübe ve Rüya, Vakıat, Varidât.

* Doktora öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Millî Eğitim Bakanlığı/PhD Candidate, İstanbul Medeniyet University, The Ministry of National Education.

RELIGIOUS-SUFI EGO-DOCUMENTS COMPRISING SPIRITUAL EXPERIENCES AND DREAM NARRATIVES IN OTTOMAN LITERATURE

This study encompasses narratives that can be categorized as “ego-documents,” predominantly found within religious and Sufi texts. Among these, there is a vast corpus of works such as waq’at, manamat, nawmanama, dream, waridat, murasalat, ilhamat, tajalliyat, and fuyuzat. These genres recount an individual’s own psychological and spiritual experiences, involving various mystical states encountered during sleep or in a state of yakaza (wakeful trance). In English academic literature, the majority of these works are analyzed under the category of “spiritual autobiography.” Authored in either verse or prose, these narratives are of significant importance not only for revealing the spiritual rank or psychological state of the individual but also for their profound implications. At times, they provide a rationale and justification for an individual’s actions and decisions; at others, they serve as a form of divine endorsement for them. In other words, while a dream may act as a source for a future occurrence, it can also transform an existing event into one of divine character. Given the diverse status of their authors—ranging from prophet to saint, sheikh to dervish, king to slave, ruler to subject, believer to infidel, woman to man, and child to adult—these narratives are observed across all strata of society. Furthermore, as they represent fragments of a realm that transcends worldly boundaries, they possess an almost limitless depth of content. Extensive textual evidence documenting such experiences has been identified. Within this scope, some prominent examples include:

Seyfuddin al-Bakharzi’s *Waqayi’ al-Khalwat*, Fazlullah al-Hurufi’s (d. 796/1394) *Nawmanama* (Cavidaname), Tacizade Sadi Celebi’s (d. 922/1516) *Hayru Ahlam*, Aziz Mahmud Hudayi’s (d. 1038/1628) *Waqi’at-i Üftade* and *Tajalliyat*, Sultan Murad III’s *Kitab al-Manamat*, the dreams of Kadizade Mehmed Efendi (d. 1041/1631-32), Sheikh Mustafa Devati’s *Risala fi Tajalliyat* (*Tuhfat al-Sufiyyun*), Ibrahim b. Osman’s *Majmu’a-i Murasalat*, Sheikh Mehmed Üsküdari’s (d. 1130/1718) *Murasalat-i Mehmed Nasuhi*, Ismail Hakki Bursevi’s (d. 1137/1725) *Waridat*, *Majmu’at al-Khutab wa’l-Waridat*, *Majmu’a-i Hakki*, and *Tajalliyat*, the dreams of Kulakzade Mahmud Pasha (d. 1745), Hashmet/Mehmed Abbas Efendizade’s (d. 1182/1768) *Waqi’a-nama* (*Intisab al-Muluk, Habnama*), Bandırmalizade Mustafa Hashim Efendi’s (d. 1197/1782) *Waridat*, Giritli Aziz Efendi’s (d. 1798) *Waridats*, Hasan b. Osman’s (d. 1196/1781) *Risala fi Haqq al-Ru’ya*, Muhammad Nur al-Arabi’s (d. 1305/1888) *Manba’ al-Nur fi Ru’yat al-Rasul*, Osmanzade Hüseyin Vassaf’s (d. 1929) *Rüya-yı Mübareke Der Haqq-ı Haqir*, the dreams of Ibnulemin Mahmud Kemal Inal (d. 1957), as well as the dreams recorded by an author named Yusuf and Sheikh Ahmed b. Ayyub.

Keywords: Ottoman Literature, Ego-documents, Spiritual Experience and Dreams, Waq’at, Waridat.

OSMANLI BEN-ANLATILARINA ESTETİK BİR KATKI: TÜRKÇE DİVANLARI BEN-ANLATISI OLARAK OKUMAK

Mine KARATAŞ*

Divan şiirinde bireysellik konusu tartışmalarında hâkim görüş; şairin birey olarak varlığının sembolik düzeyde kaldığı, ben dilinin kolektif bir söyleme feda edildiği yönündedir. Oysa yaygın görüşün aksine divan şairleri, görülme ve kayda geçmek için çabalayan aktif öznelere. Sözcük seçiminden başvurulan söz sanatlarına kadar her detay, bireysel kimliği inşa etmeye ve şairi merkeze konumlandırmaya hizmet eden stratejik araçlardır.

Bu çalışma Türkçe divanların yalnızca estetik birer yapıt değil, aynı zamanda şairin doğumundan kariyerine, aile tarihinden ilişki ağlarına kadar derinleşen biyografik bilgilerin birinci ağızdan anlatıldığı; korku, sevinç, öfke, beklenti gibi çeşitli duyguların sergilendiği önemli ben-anlatısı örnekleri olduğunu iddia ediyor. Araştırmaya temel olan kaynaklar, 15-18. yüzyıllarda kaleme alınmış Türkçe divan örneklerinden oluşuyor.

Ben-anlatıları nasıl tanımlanır? Anlatıların kapsamı, imkanları ve sınırlılıkları nelerdir? Divanlarda hangi şekiller ve türler ben-anlatısı olarak ele alınmalıdır ve şair kendini hangi yöntemlerle aşikâr kılmaktadır? Müstakil, kısmî, parçalı gibi ben-anlatıları sınıflandırmalarında divanların hangi sınıfa dahil edileceği gibi sorulara bu çalışmayla yanıt aranacak, meseleleri yeni bakış açılarıyla okumak teklif edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ben-Anlatıları, Divan, Nazım Türü, Şair, Benlik.

* Doktora öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/PhD Candidate, İstanbul Medeniyet University.

AN AESTHETIC CONTRIBUTION TO OT-TOMAN EGO DOCUMENTS: READING TURKISH DİVANS AS EGO DOCUMENTS

The prevailing opinion on individuality in divan poetry is that the poet's presence remained at a symbolic level, and personal language got sacrificed in exchange for a collectively developed poetic discourse. However, contrary to this prevailing opinion, divan poets were active subjects who strived to make themselves seen and known. Every detail, from word choices to the utilized rhetorical devices, were strategic tools that served to build an individual identity and place the poet at the center.

This paper argues that Turkish divans were not simply an aesthetic product. Divans were also important ego documents where the poet narrated their biographical information firsthand, from their birth to their careers, and from their family history to their relational networks. Divans also displayed various emotions of their authors, such as fear, joy, anger and hope. The sources this paper utilizes are samples from Turkish-language divans that were written between the 15th-18th centuries.

How can ego documents be defined? What is the scope, potential and limitations of ego documents? Which poetic forms and genres in divans should be evaluated as ego documents, and what are the ways through which poets make themselves visible? Are divans autonomous, partial or fragmentary ego documents? These are the questions this paper will seek to answer, bringing in novel perspectives.

Keywords: Ego-documents, Divan, Poetic Form, Poet, Selfhood.

OSMANLI LİTERATÜRÜNDE ERMENİCE BEN-ANLATILARI

Canan TORLAK*

Bu çalışma, Osmanlı İmparatorluğu'nda Ermeniler tarafından kaleme alınan ben-anlatıları örneklerinden bir kesit sunmayı amaçlamaktadır. Erken modern dönemden Tanzimat dönemine kadar geçen süre boyunca tespit edilen Ermeni ben-anlatı unsurları Ermeni bireyin Osmanlı sistemi içindeki gündelik yaşamını, tarihsel olaylar karşısındaki bireyin tanıklıkları çerçevesinde toplumsal konumunu, iç dünyası ve benliğini nasıl müzakere ettiğini göstermektedir. Bu eserler, sadece kişisel tecrübelerin bir dökümü değil, aynı zamanda dil, kimlik, ticaret, toplumsal yapı ve siyasi çalkantıların Ermeni bireyin gözünden nasıl deneyimlendiğine dair önemli ipuçları sunan birincil kaynaklardır.

Yapılan araştırmalar sonucunda Ermenice ben-anlatı unsurları arasında seyahatname ve günlük türüne dair eserler tespit edilmiştir. Eremya Çelebi Kömürcüyan'ın ilk yazdığı eser olarak bilinen 1648-1663 yıllarını kapsayan Orakrutyun adını verdiği günlüğü incelenecek kaynaklardan ilkidir. Eser, günlük formunda anılmasına rağmen şahsi mektuplar ve yazarın tanık olduğu tarihi gözlemleri içermesi bakımından çok fonksiyonlu bir yapıya sahiptir. Ermenice ben-anlatıları örneklerinden diğeri Polonyalı bir tüccar olan Simeon Lehatsi'nin Seyahatnamesi'dir. Lehatsi'nin sıradan bir hacı ve tüccar olması, anlatısına özel bir değer katmıştır. İstanbul'daki iki yıllık ikameti boyunca Sultan Ahmed Camii'nin inşasına tanıklık etmiş, Galata, Kumkapı ve Balat'taki Ermeni cemaatlerinin sosyal ve ticari yaşamına dair canlı tasvirler sunmuştur. Son olarak 1827 yılına ait Ermeni tebaanın kendi içindeki mezhep savaşlarını konu alan Andon Köleyan'ın Günlük adlı eseri incelenecektir. İstanbul'da öğretmenlik yapan Andon Köleyan, Günlük adını verdiği bu eserinde Ortodoks Ermenilere karşı Katolik Ermenilerin yaşadığı zorlukları kendi bakış açısı ve duygularına yer vererek anlatmıştır.

Sonuç olarak, Ermeniler tarafından kaleme alınan ben-anlatıları bu sahada var olan literatüre zengin bir külliyat oluşturmakla birlikte, incelenmeleri sırasında bazı metodolojik zorlukları da barındırdıkları gözlemlenmiştir. Metinlerin çoğunun Ermenice'den çevrilmemiş olması, Armeno-Türkçe gibi özel dilbilgisi gerektiren formlar ile kaleme alınmasının yanı sıra anlatıların genellikle eğitilmiş, şehirli erkeklere ait olması çalışmanın kısıtlı bir zümreye dair olduğunun da altını çizmek gerekmektedir. Tespit edilen bu metinler ışığında alt sınıfların, taşranın ve kadınların mevcut literatürde hala eksikliklerinin hissedildiği de dikkate alınması gereken önemli bir husustur.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı İmparatorluğu, Ermenice Ben-Anlatıları, Eremya Çelebi Kömürcüyan, Günlük, Seyahatname.

* Dr., Bağımsız Araştırmacı/Dr., Independent Researcher.

ARMENIAN EGO-DOCUMENTS IN OTTOMAN LITERATURE

This study aims to present a cross-section of ego-documents (self-narratives) authored by Armenians in the Ottoman Empire. Elements of Armenian ego-documents identified from the early modern period to the Tanzimat era illustrate the daily life of Armenian individuals within the Ottoman system, their social positioning within the framework of individual testimonies regarding historical events, and how they negotiated their inner worlds and identities. These works are primary sources that provide significant insights into how language, identity, trade, social structure, and political upheavals were experienced through the eyes of Armenian individuals, rather than being mere inventories of personal experiences.

Research has identified travelogues and diaries among the elements of Armenian ego-documents. The first source to be examined is the diary titled *Orakrutyun*, covering the years 1648–1663, known as the first work written by Eremya Çelebi Kömürcüyan. Although categorized as a diary, the work possesses a multi-functional structure as it includes personal letters and historical observations witnessed by the author. Another example of Armenian ego-documents is the Travelogue of Simeon Lehatsi, a Polish merchant. Lehatsi's status as an ordinary pilgrim and merchant lends a unique value to his narrative. During his two-year residency in Istanbul, he witnessed the construction of the Sultan Ahmed Mosque and provided vivid descriptions of the social and commercial lives of Armenian communities in Galata, Kumkapı, and Balat. Finally, the work titled *Diary* by Andon Köleyan, which focuses on the sectarian conflicts within the Armenian subject class in 1827, will be analyzed. A teacher in Istanbul, Andon Köleyan recounts the hardships faced by Catholic Armenians against Orthodox Armenians from his own perspective and emotional lens in this work.

In conclusion, while the ego-documents authored by Armenians constitute a rich corpus for the existing literature in this field, it is observed that they also present certain methodological challenges during their analysis. It is necessary to emphasize that the majority of these texts have not been translated from Armenian and were written in forms requiring specialized linguistic knowledge, such as Armeno-Turkish; furthermore, the narratives generally belong to educated, urban males, indicating that the study pertains to a limited group. In light of these identified texts, it remains a crucial consideration that the lower classes, the provinces, and women are still conspicuously absent from the current literature.

Keywords: Ottoman Empire, Armenian Ego-Documents, Eremya Çelebi Kömürcüyan, Diary, Travelogue.

OSMANLI ARŞİV BELGELERİNDE BEN-ANLATISI UNSURLARI (1500-1800)

Kemal GURULKAN*

Çalışmada “Osmanlı Literatüründe Ben-Anlatıları: Türkiye Envanter Analizi (1500-1800)” projesi kapsamında, Osmanlı dönemi arşiv belgelerindeki bireysel anlatı unsurlarını tespit etmek doktora bursiyeri olarak dâhil olduğum ve bir yıl kadar devam ettiğim sürede envantere dâhil ettiğim arşiv kaynaklarının tanıtımı amaçlanmaktadır.

Osmanlı Arşivi'nin kurumsal yapısı içerisinde hizmete sunulan belgelerde, resmi dilin ötesine geçen; kişisel duygu, deneyim ve gözlemleri barındıran metinlerin izi sürülmüştür. Çalışma sürecinde karşılaşılan en temel metodolojik zorluk, arşiv tasnif sisteminin “ego-doküman” odaklı olmayışı ve katalog özetlerinin belgenin şahsi yönlerini genellikle ihmal etmesidir. Bu engeli aşmak adına, bu tür belgelerin bulunabileceğini değerlendirdiğimiz ve kataloglaması tamamlanmış olan özellikle Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi (T SMA) ve Hatt-ı Hümayun (HAT) fonları üzerinde yoğunlaşarak bir tarama yöntemi geliştirilmiştir.

İnceleme sonucunda; padişahların özel hayatlarına dair notlarından, şehzadelerin giriştikleri taht mücadeleleri sırasında yazdıkları sitem dolu mektuplarına, hanedan mensubu hanımların saray dışı işlerini takipten sorumlu kethüdalarıyla yaptıkları yazışmalardan, sıradan vatandaşların sosyal dramlarını yansıtan arzuhallerine ve esaret mektuplarına kadar geniş bir yelpazede ben-anlatısı örneği tespit edilmiştir. Bu yönüyle bugüne kadar genel olarak kişisel metinler ve yazma eserler üzerinden yürütülmüş olan ben-anlatısı çalışmalarından farklı olarak ve ilk defa farklı idari yapılarda bulunan resmî devlet yazışmaları üzerinden yürütülmüştür.

Elde edilen ve envantere eklenmiş olan belgelerden Osmanlı arşiv belgelerinin sadece siyasi ve idari birer veri kaynağı olarak değil, aynı zamanda dönemin bireysel hafızasını ve insanî dokusunu anlamak adına zengin bir potansiyel barındırdığı gözlenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arşiv belgeleri, Ben-Anlatıları, Topkapı Sarayı Müzesi Evrakı, Hatt-ı Hümayun.

* Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı/ PhD Student, Istanbul University, Directorate of State Archives of the Presidency of the Republic of Türkiye.

ELEMENTS OF SELF-NARRATIVE IN OTTOMAN ARCHIVAL DOCUMENTS (1500–1800)

This study aims to introduce the archival sources incorporated into the inventory during my year-long tenure as a doctoral scholar within the project titled “Self-Narratives in Ottoman Literature: An Inventory Analysis of Turkey (1500–1800).” Within the institutional framework of the Ottoman Archives, the research traces the footsteps of texts that transcend the rigid boundaries of official discourse to harbor personal emotions, lived experiences, and individual observations.

The primary methodological challenge encountered throughout this process was the archival classification system’s inherent lack of an “ego-document” focus, compounded by the fact that catalog summaries often neglect the personal dimensions of the documents. To overcome this hurdle, a specialized scanning methodology was developed, concentrating particularly on the Topkapı Palace Museum Archives (TSMA) and the Hatt-ı Hümayun (HAT) collections—funds deemed most likely to contain such intimate records.

As a result of this inquiry, a vast spectrum of self-narrative examples was brought to light: from the private notes of sultans and the reproachful letters penned by princes amidst the turmoil of dynastic struggles, to the correspondences of imperial ladies managing their external affairs through their stewards (kethüdas), and down to the petitions and letters of captivity that reflect the social dramas of ordinary citizens. In this regard, the study diverges from traditional self-narrative research—which has generally been conducted through personal manuscripts and literary works—by focusing, for the first time, on official state correspondences spanning various administrative structures.

The documents retrieved and cataloged demonstrate that Ottoman archival records are far more than mere repositories of political and administrative data; they possess a profound potential for unveiling the individual memory and the intricate human fabric of the era.

Keywords: Archival documents, Self-Narratives, Topkapı Palace Museum Documents, Hatt-ı Hümayun.

OSMANLI BEN-ANLATILARI ENVANTERİNDE SONA DOĞRU: HATT-I HÜMÂYÛNLAR

Emre EKEN*

Türkiye’de ben-anlatısı metinleri üzerine bir süredir İstanbul Medeniyet Üniversitesi Ben-Anlatıları Uygulama ve Araştırma Merkezi (BAMER) bünyesinde araştırmalar yapılmaktadır. Bu kapsamda Mart 2023’te başlayan “Osmanlı Literatüründe Ben-Anlatıları: Envanter, Analiz 1500-1800” isimli Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) destekli proje çalışmalarında sona gelinmiştir.

Prof. Dr. Selim Karahasanoğlu yürütücülüğündeki proje, hemen her türden metni ben-anlatısı açısından önemsemektedir. Projenin odağı yazma eserlerdir. Ancak arşiv belgeleri de değerlendirilmektedir. Projenin amacı, ben-anlatısı sayılabilecek Osmanlı metinlerinin envanterinin oluşturulması ve analizinin gerçekleştirilmesidir. Türkiye’deki yazma eser kütüphaneleri ile arşivlerde yürütülen çalışmaların ön bulguları çeşitli platformlarda peyderpey kamuoyuyla paylaşmıştır. Proje ekibi, “Osmanlı Literatüründe Ben-Anlatıları (OLBA)” ismiyle 2020’de İstanbul’da bir uluslararası çalıştay ve 2022’de bir sempozyum düzenlenmiştir. 2024’te Üsküp’te üçüncü uluslararası toplantı tertip edilmiştir. Aynı yıl, bir ara dönem toplantısı yapılmıştır. Toplantılarda sunulan tebliğlerden seçkiler akademik yayın organlarında yayımlanmaktadır. Çalışma grubu, uluslararası sempozyumlarda sundukları bağımsız bildirimlerle elde edilen bulguları tartışmaya açmıştır. Ceride: Ben-Anlatıları Araştırmaları Dergisi isimli akademik yayın ile hem projenin ön bulguları paylaşmış hem de ben-anlatısı metinlerine odaklanan yayınlar yapılmıştır.

Bu tebliğde, proje çalışmalarıyla oluşturulan “Osmanlı Ben-Anlatıları Envanteri”nin arşiv belgeleri ayağındaki hatt-ı hümayûnlar ele alınacaktır. Başkanlık Osmanlı Arşivi’nde (BOA) kayıtlı, ben-anlatısı hüviyetine sahip 1000’e yakın belge envantere eklenmiştir. Bu belgelerden yaklaşık 400 tanesi, çoğunluğu beyaz üzerine yazılmış olmakla birlikte, hatt-ı hümayûndur. Bizzat Osmanlı padişahları tarafından yazılan bu belgeler, bürokratik işlevlerinin yanında padişahların duygu dünyaları, sağlık durumları, kişisel fikir ve görüşleri hakkında birincil ağızdan bilgiler içerir. Bu yönüyle birer ben-anlatısı metinleridir. Tebliğde, temsil gücü yüksek metinlerden örnekler sunulacaktır. Padişah ben-anlatısı metinlerinin genel bir panoraması sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ben-Anlatısı, Birincil Ağızdan Anlatı, Hatt-ı Hümayûn, Arşiv Metinleri.

* Doktora öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/ PhD Student, İstanbul Medeniyet University

TOWARDS THE END OF THE INVENTORY OF OTTOMAN EGO-DOCUMENTS: *HATT-I HÜMAYUNS*

Research on Ego-document texts in Turkey has been carried out for some time within Istanbul Medeniyet University Center for the Study of Ego-Documents (BAMER). In this context, *Ottoman Ego-Documents: Inventory, Analysis 1500-1800*, which started in March 2023, has almost completed.

The project, led by Prof. Dr. Selim Karahasanoğlu, cares about almost all kinds of texts in terms of ego-document. The focus of the project is on manuscripts. However, archival documents are also evaluated. The aim of the project is to create and analyze an inventory of Ottoman texts that can be considered ego-document. The preliminary findings of the studies carried out in manuscript libraries and archives in Turkey have been shared with the public on various platforms. The project team organized an international workshop titled *Ottoman Ego-Documents in Istanbul* in 2020 and a symposium in 2022. A third international meeting was organized in Skopje in 2024. In the same year, a mid-term meeting was held. Selected papers presented at the meetings are published in academic publications. The working group discussed the findings of the independent papers presented at the international symposia. *Ceride: Journal of Ego-Documents Research*, both the preliminary findings of the project were shared and publications focusing on ego-document texts were made.

In this presentation, *hatt-ı hümayûns* in the archival documents of the 'Inventory of Ottoman Ego-Documents', which was created with the project studies, will be discussed. Nearly 1000 documents registered in the Ottoman Archives, which have the identity of ego-documents, were added to the inventory. Approximately 400 of these documents are *hatt-ı hümayûn*. These documents, written by the Ottoman sultans themselves, contain first-hand information about the emotional world, health conditions, personal ideas and opinions of the sultans along with their bureaucratic functions. In this respect, they are ego-document texts. In this paper, examples of texts with high representational power will be discussed. A general panorama of sultan ego-document texts will be presented.

Keywords: Ego-Documents, First-Person Narrative, Self-Narrative, Imperial Decree, Ottoman Archive Texts.

KATILIMCILAR

Prof. Dr. Selim KARAHASANOĞLU, İzmir Demokrasi Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Semra ÇÖREKÇİ, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Elmin ALİYEV, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Turgay ŞAFAK, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Arş. Gör. Gülşen YAKAR, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Dr. Canan TORLAK, Bağımsız Araştırmacı

İbrahim Halil AYTEN, Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Millî Eğitim Bakanlığı

Kemal GURULKAN, Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri

Özlem ÖZDEMİR KUMBAR, Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Emre EKEN, Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Mine KARATAŞ, Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

